

Rusko po Trumpově vítězství

 zvedavec.news/komentare/2024/11/10305-rusko-po-trumpove-vitezstvi.htm

Izrael Šamír

28.11.2024 Komentáře Témata: USA, Rusko, Trump 1457 slov

Rusové měli z Trumpova vítězství radost. Vždycky ho měli rádi. Rusko je jedinou evropskou („bílou“) zemí, která dala přednost Trumpovi před Clintonovou a Harrisem. Marně mistři spinu vysvětlovali, že Trump by byl pro Rusko horší. Lidé si však nadále všímali, že se USA ocitly na stejné historické stránce jako Rusko: popírají ideologii probuzení; v čele stojí seriózní muž; jsou **proti** válkám, **pro** zaměstnanost a mír a **pro** křesťanství. *Pryč s transkami a buzeranty; pryč s politickou korektností a mikroagresí!* Válka na Ukrajině stále pokračuje, ale pod novým ministrem obrany Andrejem Bělousovem se stává úspěšnou. Každý den přináší nové skromné vítězství, osvobození několika dalších vesnic nekonečného Donbasu. Je to pomalý boj, protože Rusko vítězí proti 32 státům NATO – což je neuvěřitelně těžká zátěž pro válku proti secesi, jakou se stala.

Zopakujme si, jak jsme se sem dostali.

SSSR byl rozložen a vyvlastněn autoritou bývalého prezidenta Gorbačova a prvního prezidenta Ruska Jelcina. Ukrajina tehdy vyhlásila neutralitu a přátelství s Ruskem. Díky podílu na sovětské infrastruktuře, těžkému průmyslu a 50 milionům pilných pracovníků měla Ukrajina více než dost zdrojů, s nimiž mohla prosperovat. S tímto řešením však nebyli spokojeni draví američtí neoconi. Chtěli krev, plnospektrální nadvládu, vítězství ve hře s nulovým součtem. Záměrně proměnili Ukrajinu ve smrtelnou hrozbu pro Rusy, v něž trvale držený na krku Ruska. Založili laboratoře na výrobu biologických zbraní a vybudovali vojenské základny NATO. Nakonec začali ekonomicky dusit a násilně obtěžovat Donbas, Ruskem

obydlenou část Ukrajiny. Donbas byl z rozhodnutí sovětských orgánů svévolně připojen k Ukrajině kolem roku 1920, ale obyvatelstvem i jazykem zůstal pevně ruský. Pro silný SSSR taková různorodost nepředstavovala problém, ale slabý ukrajinský státeček nemohl tolerovat žádné nesouhlasné hlasy.

Ruský prezident Vladimir Putin zdědil toto uspořádání a byl ochoten nechat Ukrajinu zachovat si nezávislost. Podepsal minskou dohodu, garantovanou Německem a Francií, že Kyjev umožní autonomii Donbasu. Opět ti samí neokonzervativci od dohody odstoupili. Později přiznali, že ji podepsali jen proto, aby získali čas na přezbrojení Ukrajiny. Kyjev rovněž nedodržel vlastní prohlášení o neutralitě a přátelství s Ruskem, které byly nedílnou součástí uznání nezávislosti Ukrajiny Ruskem. Ignorovali výzvu Vladimira Putina z prosince 2021 k uzavření trvalého míru.

V únoru 2022, jen několik týdnů před plánovanou společnou invazí Ukrajiny a NATO do vlastního Ruska, zahájilo Rusko na Ukrajině speciální vojenskou operaci. Jeho síly se rychle přesunuly ke Kyjevu, obsadily letiště a postoupily k Charkovu, velkému převážně ruskému městu. V té době Ukrajina požádala o mír a v Istanbulu byla neprodleně parafována nová rusko-ukrajinská mírová smlouva. V ní byla opět stanovena autonomie pro Donbas, neutralita pro Ukrajinu a uznání ruského jazyka všude, kde se jím mluví, ale pak přijel do Kyjeva britský premiér pan Boris Johnson a přesvědčil ukrajinské představitele, aby od této dohody odstoupili a obnovili válku. Válka pokračovala dál a dál s malými změnami hranic, zatímco Ukrajina byla vyčerpána o statisíce bojujících mužů. Nakonec (někdo by mohl říci, že nevyhnutelně) přešla iniciativa ve válce do ruských rukou a nyní je pevně jejich.

Rusko mezitím zůstalo mírovou zemí, s výjimkou málo obydlených oblastí Kurska, kde hraničilo s Ukrajinou; hlavní tíhu bojů nesla ruská profesionální armáda, tedy dobře placení válečníci, a nikoliv

pravidelné nebo mobilizované jednotky. Ruské obchody jsou dobře zásobeny, ruská divadla jsou plná, ruský lid je spokojený. A ti, kteří spokojeni nejsou, si nestěžují.

Rusové obvykle přijímají stoickou formuli: „Hřebík, který vyčnívá, se zatluče.“ Stejně tvrdě mohou být potrestány jak protesty, tak projevy vášnivého souhlasu s válečným úsilím. Válečný hrdina Strelkov i pacifista Kagarlický, paní Berkovičová (židovská dramatička) a slečna Kevorkovová (propalestinská spisovatelka) se stejně ocitají ve vězení. Rozsah zatýkání není nijak zvlášť alarmující: podle prozápadních nevládních organizací bylo před soudem za projevení všech forem nesouhlasu dohromady asi 1300 mužů a žen. Pro srovnání, je to desetkrát méně než současný seznam 13 000 politických vězňů na Ukrajině. Přesto to novináře znepokojuje a dělají vše pro to, aby se nestali dalším hřebíkem do rakve.

Tuto statistiku vylepšila vlna migrace z Ruska v roce 2022: lidé, kteří zjistili, že nesouhlasí s válkou, hlasovali nohama. Někteří z nich v zahraničí publikovali protiválečné názory a později se nechtěli vrátit domů. Mnozí z emigrantů se přestěhovali do Izraele a přijali izraelské občanství. Když vypukla válka mezi Izraelem a jeho arabskými sousedy, tito ruští uprchlíci většinou podpořili genocidu v Gaze, čímž dokázali, že nejsou pacifisty, ale pouze proizraelskými a prozápadními nepřáteli Ruska. Sebereflexe těchto lidí Rusku pomohla, když ruské úřady vyjádřily Palestině opatrnou podporu: tento krok prošel bez veřejné kontroverze.

Stejně jako všechny vyspělé země je i Rusko prokleté silnou izraelskou lobby, dobře zakořeněnou v kulturní sféře; v Rusku je však alespoň méně mocná než v USA a ve Velké Británii. V průběhu let odešli nejaktivnější členové židovské lobby do Izraele, což zdecimovalo její počet. Přesto je to, co zůstalo, dostatečně silné na to, aby blokovalo veškeré publikace s propalestinskými náladami. Není překvapením, že izraelská lobby dominuje na Ukrajině. Téměř všichni ukrajinští oligarchové a mediální představitelé jsou židovského původu. Ti jsou také rozhodně naladěni proti Trumpovi.

Mnoho lidí na celém světě se diví, že Židé v Americe volí demokraty, přestože Trump byl pro Izrael jednoznačně lepší. Je zde skryto velké tajemství. Všem národům jsou Židé přirozeně na obtíž a Židé se jako praví judisté naučili tento pocit usměrňovat ve svůj prospěch. **Jste proti Židům?** Pak podpořte Izrael, říkají. Průvody homosexuálů v Tel Avivu jsou zjevně protižidovské, protože jsou založeny na popírání tradičních židovských hodnot (hebrejsky *šlilat ha-golah*, pozn. překl.). **Jste proti Izraeli?** Pak podpořte Židy! Konzervativní rabíni vám budou zpívat sladké písně o své nenávisti k sionismu. Tato taktika „hlava-vítězí-ocas-prohrává“ není nová – už ve 30. letech minulého století se o ni přeli Adolf Hitler a Benito Mussolini. Ten jim doporučoval, aby přijali židovské fašisty, jako byl Jabotinskij, za své spojence. Hitler měl námitky. Později Benito ke svému zármutku zjistil, že takoví spojenci ho v nejnevhodnějších chvílích zklamou.

V dnešní době se vzorec zjednodušil: Nacisté podporují Izrael, pokrokaři podporují mezinárodní židovstvo. A nezbyl nikdo, kdo by byl proti oběma. Tato alchymie „rozděl a panuj“ funguje tak dlouho, dokud Židé i Izrael zůstávají hrozni. Někteří lidé si troufnou přiznat, že sionisté jsou zločinci, ale pak se hned politickou korektností zaštiťují zbožňováním Židů. I opačný názor je životaschopný: Židé jsou problém, který je třeba řešit, a stát Izrael je tímto řešením. Je to elementární dialektický trik, ale touto fintou se nechal nachytat i Hitler, který byl nepřítelem Krista a jeho církve. Podporoval tedy Židy v jejich hlavním úkolu – v jejich boji proti Kristu.

Právě to, jak by si Rusové přáli vidět svět, dobře vyjádřil prezident Vladimir Putin ve svém památném projevu na Valdajské konferenci. Čtenářům TUR se to podařilo nahlédnout v [článku Pepeho Escobara](#). Putin vyzval k vytvoření světa bez hegemonie, bez mezinárodních frakcí, bez her s nulovým součtem, s plnou suverenitou a nezávislostí všech států. To se velmi liší od toho, co máme v současné době, a shodou okolností je to převrácení plánů neokonzervativců. Je to však operativní ruský postoj: používají ho ve vztazích s Čínou a rádi by se těšili z takového efektivního

pracovního vztahu s USA. Pro ně je MAGA v pořádku; ať jsou USA velké, pokud tuto velikost nepoužívají k drčení jiných nezávislých států. USA již nebudou mít povolenou globální hegemonii a militarizované řetězce satelitních států. Dělejte si doma, co chcete, a nevměšujte se do záležitostí ostatních.

Proto Rusové vnímají Trumpovo vítězství velmi pozitivně. Myslí si, že bojuje i za ně, protože ruší světovládné plány mezinárodního židovstva a jeho stoprocentní dceřiné společnosti, demokratů. Cokoli udělá uvnitř USA, je jeho věc, a Rusové jsou plně připraveni si podívanou na jeho politické manévry vychutnat.

Rusové vnímají vítězství republikánů, jako by se Američané zbavili svých sionistických okovů. Diví se, proč je tolik Američanů zcela uchvácano židovským příběhem; diskutují o tom, jakým způsobem ADL ovládá jejich mysl; sotto voce debatují o tom, proč jsou USA ochotny vydávat veškeré své bohatství na Izrael. Nemohou si nevšimnout, že američtí muži jsou obřezaní a že je to vlast křesťanského sionismu. Ruský postoj k židovství je postojem církve: Sicut Judaeis Non. My Židům neubližujeme, ani nedovolíme, aby oni ubližovali nám. Rusové mají k Židům jako k lidem Starého zákona skromnou úctu. Obdivují příběhy o udatných Hebrejcích bojujících s římskou císařskou mocí, ale nesahá to tak daleko, aby dovolili Židům podruhé rozvrátit Rusko.

Rusko přestalo válku NATO na Ukrajině, aniž by se zapotilo. Mezitím sledovalo, jak velká města v USA a Velké Británii zmítají „většinou pokojné“ levicové násilnosti, vedené převážně židovskými organizacemi, jako je Black Lives Matter. Pro Rusy znamená Trumpovo vítězství konec progresivního násilí v Americe a možná i v zahraničí. Uvidíme! Pro myslící komentátory je to vzrušující doba. Tolik nuancí, které je třeba prozkoumat a které mainstreamová média tak pečlivě ignorují. Dynamické mlčení ještě nikdy nebylo tak plné děr.

Russia After Trump's Victory vyšel 17.11.2024 na unz.com. Překlad v ceně 636 Kč Zvědavec.

Známka 1.4 (hodnotilo 34)

Oznámkuje kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

1 příspěvků

(1 nový)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF